

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2022. gada 24. novembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pamatlieta, kurai ir zudis priekšmets –
Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

Lietā C-302/21

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Juzgado de Primera Instancia nº 4 de Castelló de la Plana* (Kasteļo de la Planas Pirmās instances tiesa Nr. 4, Spānija) iesniegusi ar 2021. gada 7. maija lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2021. gada 12. maijā, tiesvedībā

Casilda

pret

Banco Cetelem SA,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Likurgs [*C. Lycourgos*], tiesneši L. S. Rosi [*L. S. Rossi*],
Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], S. Rodins [*S. Rodin*] un O. Spinjana-Matei [*O. Spineanu-Matei*]
(referente),

ģenerālvokāts: Dž. Pitrucella [*G. Pitruzzella*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

- *Banco Cetelem SA* vārdā – *D. Sarmiento Ramírez-Escudero* un *C. Vendrell Cervantes*, *abogados*,
- Spānijas valdības vārdā – *M. J. Ruiz Sánchez*, pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vārdā – *J. Baquero Cruz*, *I. Rubene* un *N. Ruiz García*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

* Tiesvedības valoda – spāņu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Savienības tiesību pārākuma un tiesiskās drošības principu, LESD 120. pantu, kā arī Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.) 4. panta 2. punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Casilda*, kas ir patērētāja, un *Banco Cetelem SA* par pārjaunojamu kredītlīgumu, ko *Banco Cetelem* tai ir piešķirusi un kura procentu likme esot pārmērīgi augsta.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 93/13

- 3 Direktīvas 93/13 4. pantā ir paredzēts:

“1. Neskarot 7. pantu, līguma noteikuma negodīgumu novērtē, ņemot vērā preču vai pakalpojumu raksturu, attiecībā uz ko līgums noslēgts, un atsaucoties uz visiem apstākļiem līguma slēgšanas brīdī, kas ar to bijuši saistīti, kā arī visiem pārējiem līguma noteikumiem vai citu līgumu, no kā tas ir atkarīgs.

2. Noteikumu negodīguma novērtējums neattiecas ne uz līguma galvenā priekšmeta definīciju, ne arī ar cenas un atlīdzības atbilstīgumu pakalpojumiem vai precēm, kas par to saņemtas, ciktāl šie noteikumi ir vienkāršā, skaidri saprotamā valodā.”

- 4 Šīs direktīvas 8. pantā ir noteikts:

“Dalībvalstis var pieņemt vai saglabāt visstingrākos Līgumam atbilstīgus noteikumus jomā, uz ko attiecas šī direktīva, lai nodrošinātu visaugstāko patērētāja aizsardzības līmeni.”

Direktīva 2008/48/EK

- 5 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV 2008, L 133, 66. lpp.) 22. pantā “Saskaņošana un šīs direktīvas obligāta piemērošana” ir noteikts:

“1. Ciktāl šajā direktīvā iekļauti saskaņoti noteikumi, dalībvalstis savos tiesību aktos nedrīkst saglabāt vai ieviest noteikumus, kas atšķiras no šajā direktīvā paredzētajiem.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka patērētāji nevar atteikties no tiesībām, kas viņiem piešķirtas ar valstu tiesību aktiem, ar kuriem īsteno šo direktīvu vai kuri atbilst šai direktīvai.

3. Turklāt dalībvalstis nodrošina, ka noteikumus, ko tās pieņem, īstenojot šo direktīvu, nevar apiet, izmantojot veidu, kā līgumi formulēti, jo īpaši kredītu izņemšanu vai kredītlīgumus, uz ko attiecas šīs direktīvas darbības joma, integrējot kredītlīgumos, kuru būtība vai mērķis ļautu izvairīties no tās piemērošanas.

[..]”

Spānijas tiesības

Civilkodekss

- 6 Saskaņā ar *Código civil* (Civilkodekss) 1255. pantu “līgumslēdzēji var noslēgt viņiem atbilstošas vienošanās, paredzēt noteikumus un nosacījumus, ja vien tie nav pretrunā tiesību aktiem, morālei vai sabiedriskajai kārtībai”.

Augļošanas apkaršanas likums

- 7 Saskaņā ar 1908. gada 23. jūlija *Ley sobre nulidad de los contratos de préstamos usurarios* (Likums par aizdevuma līgumu ar pārmērīgi augstiem procentiem spēkā neesamību; 1908. gada 24. jūlija *BOE* Nr. 206; turpmāk tekstā – “Augļošanas apkaršanas likums”) 1. panta pirmo daļu:

“Jebkurš aizdevuma līgums, kurā tiek noteikti procenti, kas ir ievērojami augstāki par parasto procentu likmi un acīmredzami nesamērīgi ar lietas apstākļiem vai [kas noslēgts] tādos apstākļos, ka līgums ir uzskatāms par negodīgu, ja pastāv pamats uzskatīt, ka aizņēmējs ir pieņēmis to savas mokošās situācijas spiests, pieredzes trūkuma dēļ vai ierobežotu garīgo spēju dēļ, ir spēkā neesošs.”

LGDCU

- 8 Vispārīgā likuma par patērētāju un lietotāju aizsardzību konsolidētās versijas, kas apstiprināta ar 2007. gada 16. novembra *Real Decreto Legislativo 1/2007, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios* (Karaļa leģislatīvais dekrēts Nr. 1/2007, ar kuru pieņem Vispārīgā likuma par patērētāju un lietotāju aizsardzību konsolidēto versiju; 2007. gada 30. novembra *BOE* Nr. 287; turpmāk tekstā – “*LGDCU*”), 80. panta “Prasības attiecībā uz atsevišķi neapspriestiem noteikumiem” c) punktā kā viena no šīm prasībām ir minēta “labticība un taisnīgs līdzsvars starp pušu tiesībām un pienākumiem, kas katrā ziņā izslēdz negodīgu noteikumu izmantošanu”.
- 9 Saskaņā ar *LGDCU* 82. panta 1. punktu:

“Par negodīgiem tiek uzskatīti visi noteikumi, kas nav savstarpēji apspriesti, un visas tādas darbības, kurām nav dota skaidra piekrišana, kas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam un lietotājam.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 10 2011. gada 8. aprīlī prasītāja pamatlietā, kas ir patērētāja, noslēdza ar *Banco Cetelem* pārjaunojamu (*revolving*) patēriņa kredītlīgumu, ar kuru bija paredzēta gada procentu likme (turpmāk tekstā – “GPL”) 23,14 % apmērā un kas bija saistīts ar kredītkartes izsniegšanu (turpmāk tekstā – “aplūkotais kredītlīgums”).
- 11 Šī patērētāja vērsās iesniedzējtiesā *Juzgado de Primera Instancia nº 4 de Castelló de la Plana* (Kasteļo de la Planas Pirmās instances tiesa Nr. 4, Spānija) ar prasību atzīt aplūkoto kredītlīgumu par spēkā neesošu, pamatojoties galvenokārt uz pārskatāmības un informācijas trūkumu tā noslēgšanas brīdī, ciktāl tajā ir noteikta GPL 23,14 % apmērā, un, pakārtoti – ka šī procentu likme ir jākvalificē kā pārmērīgi augsta. Šīs prasības mērķis ir arī piespriest *Banco Cetelem* tai atmaksāt jau samaksātos procentus, jo prasītājam pamatlietā ir pienākums atmaksāt tikai aizdotos līdzekļus.
- 12 *Banco Cetelem* apstrīd pārskatāmības trūkumu, kā arī aplūkotā kredītlīguma pārmērīgi augsto procentu likmi. Šajā nolūkā tā tostarp atsauca uz *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa, Spānija) 2020. gada 4. marta spriedumu Lietā Nr. 149/2020 (ES:TS:2020:600) saistībā ar Augļošanas apkarošanas likuma interpretāciju. No šī sprieduma izrietot, ka aplūkotajā kredītlīgumā noteikto likmi nevar uzskatīt par pārmērīgi augstu. Proti, no minētā sprieduma izrietot, ka tad, lai noteiktu, vai procentu likmei ir šāda iezīme, ir jābalstās uz vidējo procentu likmi, kas piemērojama kategorijai, kurā ietilpst aplūkotais darījums, un kas ir publicēta Spānijas Bankas oficiālajā statistikā. Šajā gadījumā aplūkotajā kredītlīgumā minētā GPL 23,14 % esot zemāka par vidējo procentu likmi, kas parasti tiek piemērota šai līgumu kategorijai, proti, pārjaunojamiem kredītlīgumiem.
- 13 Iesniedzējtiesai ir šaubas par *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) 2015. gada 25. novembra spriedumu Lietā Nr. 628/2015 (ES:TS:2015:4810) un 2020. gada 4. marta spriedumu Lietā Nr. 149/2020 (ES:TS:2020:600) saderību ar Savienības tiesību pārākuma un tiesiskās drošības principu, kā arī ar Direktīvu 93/13 un 2008/48.
- 14 Iesniedzējtiesas ieskatā šajos *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) spriedumos izklāstītie principi ne tikai sagroza jēdzienu “pārmērīgi augsta procentu likme”, jo tie izslēdz subjektīvo aspektu, proti, patērētāja neaizsargātības situācijas novērtējumu, bet tie arī nav saderīgi ar Direktīvas 93/13 4. panta 2. punktu, jo tie ļauj noteikt vai pārskatīt patēriņa kredīta cenu vai izmaksas tiesā bez juridiska pamata un ārpus konteksta, kad tiek atzīts, ka līgums ir spēkā neesošs, jo procentu likme ir pārmērīgi augsta. Līdz ar to šī tiesa vēlas noskaidrot, vai atbilstoši Savienības tiesību pārākuma principam tai ir jāatstāj nepiemērota šī *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) judikatūra tajā izskatāmajā lietā.
- 15 Turklāt, tā kā *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) 2020. gada 4. marta spriedumā Lietā Nr. 149/2020 (ES:TS:2020:600) esot nolēmusi, ka tiesa var pārbaudīt procentu likmes noteikumu negodīgumu tikai tad, ja patērētājs ir iesniedzis attiecīgu lūgumu, šī judikatūra arī būtu pretrunā no Direktīvas 93/13 izrietošajam tiesas pienākumam *ex officio* pārbaudīt patēriņa kredītlīguma noteikumu negodīgumu.
- 16 Visbeidzot, iesniedzējtiesas ieskatā *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) šajā spriedumā ir ierobežojusi valsts tiesas novērtējuma brīvību attiecībā uz patēriņa kredītlīguma iespējami pārmērīgi augsto procenta likmi, šajā ziņā nosakot kritērijus, kas nav nedz objektīvi, nedz precīzi,

tādējādi pārkāpjot tiesiskās drošības principu, kā par to liecinot valstu tiesu atšķirīgā judikatūra. Šī tiesiskā nedrošība neesot saderīga ar patēriņa kredīta iekšējā tirgus darbības efektivitātes mērķi, uz ko esot vērsta Direktīva 2008/48, kā arī LESD 120. pants.

17 Šādos apstākļos *Juzgado de Primera Instancia nº 4 de Castelló de la Plana* (Kasteļo de la Planas Pirmās instances tiesa Nr. 4) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) a) Atbilstoši principam par Savienības tiesību pārkumu Savienības kompetences jomā – konkrēti patēriņa kredītu un ar patērētājiem noslēgto līgumu regulējuma kontekstā – tiek vaicāts, vai vērtējums par to, vai Savienības tiesībām ir atbilstīga *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) kā augstākās tiesas judikatūra par [Augļošanas apkaršanas likumu] kā valsts tiesību akta interpretāciju un piemērošanu – ciktāl minētā judikatūra koncentrējas ne tikai uz noslēgtā līguma spēkā neesamības iespējamību, bet arī uz patēriņa kredītīguma “*revolving*” paveida “galvenā priekšmeta” definēšanu un uz sniegtā pakalpojuma “kvalitātes/cenas” atbilstīgumu – valsts tiesai ir jāveic “pēc savas ierosmes” vai gluži pretēji, kā atzīst *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa), minētais pienākums izvērtēt atbilstību Savienības tiesībām un tās direktīvām ir pakārtots prasītāja “*petitum*” (dispozitivitātes princips); tā rezultātā gadījumā, ja šo prasību ceļ kā “vienīgo vai galveno” prasību par patēriņa kredītīguma spēkā neesamību “tā pārmērīgi augsto procentu dēļ”, pamatojoties uz valsts tiesību normām, ir uzskatāms, ka “nav jāņem vērā” Savienības tiesību pārkums un to saskaņojošā iedarbība, lai gan *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) judikatūra, interpretējot un piemērojot minēto Augļošanas apkaršanas likumu, koncentrējas uz patēriņa kredītīguma galvenā priekšmeta definēšanu un kvalitātes/cenas atbilstīgumu, par ko ir jāizlemj valsts tiesai?
- b) Jebkurā gadījumā saskaņā ar norādīto Eiropas Savienības tiesību pārkumu un saskaņojošo iedarbību patēriņa kredītu un ar patērētājiem noslēgto līgumu regulējuma kontekstā, ņemot vērā to, ka pašas *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) judikatūrā vairākos spriedumos ir atkārtots, ka direktīvas [93/13] 4. panta 2. punktā kā saskaņotajā tiesību normā paredzētā “izslēgšana” ir pilnībā transponēta Spānijas tiesību sistēmā un tādēļ valsts tiesai nav pamata īstenot cenu pārbaudi tiesā, jo Spānijas tiesību sistēmā – pat ne Augļošanas apkaršanas likumā – nav tiesību normas, kas vispārīgi atļautu vai pamatotu minēto cenu pārbaudi tiesā, ņemot vērā arī to, ka nav vērtēts iespējamais noteikumu par patēriņa kredīta cenas noteikšanas pārskatāmību trūkums, tiek jautāts, vai tas, ka valsts tiesa, piemērojot valsts tiesību normu, proti, minēto Augļošanas apkaršanas likumu, un pārsniedzot savu parasto kompetenci noslēgtā līguma spēkā neesamības atzīšanā, kā *ex novo* pilnvaras īsteno līguma galvenā priekšmeta “pārbaudi tiesā”, kas vispārēji nosaka vai nu patēriņa kredīta cenu, ko saprot kā atsauci uz tā aizdevuma lietošanas procentiem (nominālo procentu likmi), vai patēriņa kredīta izmaksas, ko saprot kā atsauci uz tā gada procentu likmi (GPL), ir pretrunā direktīvas [93/13] 4. panta 2. punktam?
- c) Visbeidzot, ievērojot iepriekš izklāstīto un ņemot vērā LESD noteikto regulējuma un saskaņošanas kontekstu, konkrēti saistībā ar [Savienības] kompetenci attiecībā uz iekšējā tirgus darbību, tiek jautāts, vai valsts tiesas īstenošana pārbaude, lai vispārīgi noteiktu patēriņa kredīta cenu vai izmaksas, nepastāvēt valsts tiesību normai, kas tieši to pamatotu, “ir saderīga” ar LESD 120. pantu saistībā ar atvērta tirgus ekonomiku un līgumslēgšanas brīvības principu?

- 2) Atbilstoši principam par Eiropas Savienības tiesību pārākumu Savienības kompetencē ietilpstošajā saskaņošanas jomā – konkrēti patēriņa kredītu un ar patērētājiem noslēgto līgumu regulējošo direktīvu kontekstā – uzskatot, ka tiesiskās drošības princips ir obligāts priekšnosacījums patēriņa kredītu iekšējā tirgus pareizai un efektīvai darbībai, tiek jautāts, vai minētajam tiesiskās drošības principam ([no kura ir atkarīga] patēriņa kredītu iekšējā tirgus pareiza darbība) ir pretrunā GPL ierobežojums, ko var vispārīgi noteikt patērētājam patēriņa kredītlīgumā, lai apkarotu augļošanu, ko *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) ir atzinusi, pamatojoties uz neobjektīviem un neprecīziem parametriem saskaņā tikai ar aptuvenu atsauci tādējādi, ka katras valsts tiesas ieskatam tiek atstāta tā konkrēta noteikšana, lai izspriestu tajā izskatāmo strīdu?”

Tiesvedība Tiesā

- 18 Iesniedzējtiesa lūdza lietai piemērot Tiesas Reglamenta 105. pantā paredzēto paātrināto prejudiciālā nolēmuma tiesvedību. Lūguma pamatojumam iesniedzējtiesa norādīja, ka uzdotie jautājumi būtiski ietekmē patēriņa kredītu finanšu tirgus pašreizējo kontekstu.
- 19 Reglamenta 105. panta 1. punktā ir paredzēts, ka Tiesas priekšsēdētājs pēc iesniedzējtiesas pieteikuma vai izņēmuma kārtā pēc savas ierosmes un pēc tiesneša referenta priekšlikuma un pēc ģenerāladvokāta uzklaušanās, atkāpjoties no šā Reglamenta noteikumiem, var nolemt lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu, ja lietas apstākļi prasa to izskatīt isā termiņā, piemērot paātrinātu tiesvedību.
- 20 Šajā ziņā, runājot par to, ka šajā lietā aplūkoti jautājumi skar potenciāli lielu skaitu personu un tiesisko attiecību, ir jāatgādina, ka šajā tiesību normā paredzētā paātrinātā tiesvedība ir procesuāls instruments, kas paredzēts, lai reaģētu uz ārkārtēji steidzamu situāciju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 15. septembris, *Veridos*, C-669/20, EU:C:2022:684, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 21 Tomēr personu vai juridisko situāciju, ko potenciāli skar nolēmums, kurš iesniedzējtiesai jāpieņem pēc prejudiciālo jautājumu uzdošanas Tiesai, lielais skaits pats par sevi nav uzskatāms par izņēmuma apstākli, kas varētu attaisnot paātrinātās tiesvedības piemērošanu (spriedums, 2022. gada 3. marts, *Presidenza del Consiglio dei Ministri* u.c. (Ārsti speciālisti, kas iziet apmācību), C-590/20, EU:C:2022:150, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 22 Šādos apstākļos 2021. gada 12. maijā Tiesas priekšsēdētājs, uzklaušījis tiesnesi referentu un ģenerāladvokātu, nolēma, ka šis lūgums nav jāapmierina.

Notikumi pēc lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšanas

- 23 Ar 2022. gada 1. augusta vēstuli *Banco Cetelem*, pievienojot apliecinātos dokumentus, informēja Tiesu, ka, pirmkārt, 2021. gada 29. aprīlī iesniedzējtiesā tika iesniegts atzīšanas akts, ar kuru *Banco Cetelem* atzina visus prasītājas pamatlietā prasījumus. Otrkārt, *Banco Cetelem* norāda, ka pamatlietas dalībnieki ir noslēguši vienošanos par izlīgumu, ar kuru prasītāja pamatlietā atsakās no visiem prasījumiem apmaiņā pret *Banco Cetelem* prasītās summas samaksu. Šai vēstulei tika pievienota 2021. gada 10. maijā iesniedzējtiesā iesniegtās vienošanās par izlīgumu apstiprinājuma pieteikuma kopija, kā arī ar 2021. gada 12. maiju datētā norunātās summas samaksas apliecinājuma kopija.

- 24 Saskaņā ar minēto vienošanos aplūkotais kredīta līgums tiek izbeigts un katra puse paziņo, ka tai vairs nav prasījumu vienai pret otru.
- 25 Uz Tiesas jautājumu, vai tai joprojām ir nepieciešama atbilde uz prejudiciālajiem jautājumiem, lai atrisinātu pamatlietu, iesniedzējtiesa 2022. gada 31. augusta atbildē norādīja, ka tā 2021. gada 7. maijā ir nolēmusi, ka, neraugoties uz atzīšanas aktu, lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāuztur, jo tajā pastāv acīmredzamas vispārējas intereses. Turklāt 2021. gada 11. maijā tā nolēma, ka vienošanās par izlīgumu apstiprinājuma pieteikumu nevar apmierināt, kamēr procedūra ir apturēta, gaidot Tiesas prejudiciālo nolēmumu.

Par tiesvedības izbeigšanu

- 26 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, kurus valsts tiesa uzdevusi pašas noteiktajos tiesiskā regulējuma un faktisko apstākļu ietvaros un kuru pareizība Tiesai nav jāpārbauda, attiecas atbilstības pieņēmums (spriedums, 2020. gada 26. marts, *Miasto Łowicz un Prokurator Generalny*, C-558/18 un C-563/18, EU:C:2020:234, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 27 Tomēr tāpat saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ar LESD 267. pantu izveidotā procedūra ir Tiesas un valsts tiesu sadarbības instruments, kura ietvaros pirmā sniedz otrajām tādas Savienības tiesību interpretācijas norādes, kas tām ir nepieciešamas, lai atrisinātu izskatāmās lietas (spriedums, 2020. gada 26. marts, *Miasto Łowicz un Prokurator Generalny*, C-558/18 un C-563/18, EU:C:2020:234, 44. punkts).
- 28 Tomēr atbilstoši Reglamenta 100. panta 2. punktam Tiesa jebkurā brīdī var konstatēt, ka vairs netiek izpildītas attiecībā uz tās kompetenci izvirzītās prasības.
- 29 Šajā gadījumā, pirmkārt, no 2022. gada 1. augusta vēstules, ko Tiesai nosūtījusi *Banco Cetelem*, izriet, ka pamatlietas dalībnieki ir noslēguši vienošanos par izlīgumu, ar kuru prasītāja pamatlietā, *Banco Cetelem* samaksājot noteiktu summu, ir atteikusies no visiem pret to izvirzītajiem prasījumiem saskaņā ar aplūkoto kredītlīgumu. Kā izriet no iesniedzējtiesas 2022. gada 31. augusta vēstules un tai pievienotajiem dokumentiem, iesniedzējtiesa apstiprina šīs vienošanās par izlīgumu esamību.
- 30 Otrkārt, ir jākonstatē, ka 2022. gada 31. augusta vēstulē iesniedzējtiesa ir norādījusi, ka vēlas uzturēt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, pamatojoties uz to, ka tās jautājumi attiecas uz vispārēju interešu jomu. Tās ieskatā atbildes varētu kļūst tiesisko nedrošību, ko radījusi *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) judikatūra, un tās varētu būt noderīgas, lai atrisinātu daudzus līdzīgus strīdus, kas tostarp tiek izskatīti šajā tiesā.
- 31 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu attaisno nevis konsultatīvu atzinumu par vispārējiem vai hipotētiskiem jautājumiem sniegšana, bet gan nepieciešamība efektīvi atrisināt strīdu. Tālab, ja izrādās, ka uzdotajiem jautājumiem acīmredzami vairs nav nozīmes šīs lietas iznākumā, Tiesai jāatzīst, ka tiesvedība ir izbeidzama (spriedums, 2019. gada 19. novembris, A.K. u.c. (Augstākās tiesas disciplinārlietu palātas neatkarība), C-585/18, C-624/18 un C-625/18, EU:C:2019:982, 70. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 32 It īpaši, tā kā gan no LESD 267. panta teksta, gan no tā uzbūves izriet, ka prejudiciālā nolēmuma tiesvedība nozīmē, ka lietai – saistībā ar kuru valsts tiesām jāpieņem nolēmums, iespējams, ņemot vērā prejudiciālo nolēmumu, – faktiski ir jābūt izskatīšanā valsts tiesās, Tiesai ir jākonstatē, ka tiesvedība ir izbeidzama, ja pamatlietai ir zudis priekšmets (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1998. gada 12. marts, *Djabali*, C-314/96, EU:C:1998:104, 21. un 22. punkts, kā arī rīkojumu, 2019. gada 1. oktobris, YX (Sprieduma nosūtīšana notiesātās personas valstspiederības dalībvalstij), C-495/18, EU:C:2019:808, 19. un 24.–26. punkts).
- 33 Šajā gadījumā, lai gan pamatlieta formāli vēl nav izskatīta iesniedzējtiesā, jo tā ir nolēmusi apturēt tiesvedību, lai izskatītu šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, no Tiesas rīcībā esošās informācijas izriet, ka pamatlietas dalībnieki ir noslēguši vienošanos par izlīgumu, kas ir izpildīta, un ka tās ir vērsušās iesniedzējtiesā ar lūgumu apstiprināt šo vienošanos, tādējādi atrisinoš savstarpējās domstarpības. No tā izriet, ka Tiesas atbilde uz iesniedzējtiesas uzdotajiem jautājumiem tai nebūtu lietderīga, lai atrisinātu šo strīdu, kam ir zudis priekšmets.
- 34 Šādos apstākļos tiesvedība lietā par šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu ir izbeidzama.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 35 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Izbeigt tiesvedību par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko ar 2021. gada 7. maija lēmumu iesniegusi *Juzgado de Primera Instancia nº 4 de Castelló de la Plana* (Kastelo de la Planas Pirmās instances tiesa Nr. 4, Spānija).

[Paraksti]